

ΤΑ ΦΡΕΣΚΑ

ΤΟΥ ΤΜΗΜΑΤΟΣ ΕΝΤΑΞΗΣ ΤΩΝ 11^{ΟΥ} & 63^{ΟΥ} ΔΗΜΟΤΙΚΩΝ ΣΧΟΛΕΙΩΝ ΑΘΗΝΩΝ

Οι διπλανοί

- Η τέχνη της συνύπαρξης στη σχολική αίθουσα -

Επιλογή Κειμένου : Κλουκίνας Λεωνίδα Δάσκαλος / Διευθυντής στο 11^ο Δημοτικό Σχολείο Αθηνών

Σημαντικό ρόλο στην καλή ψυχολογία του μαθητή, εκτός από την σωστή προετοιμασία του, παίζει και ο παράγοντας της καλής σχέσης του με τους συμμαθητές του.

Ο πιο κοντινός (τουλάχιστον τοπικά) είναι εκάστοτε διπλανός, το παιδί δηλαδή με το οποίο κάθονται στο ίδιο θρανίο.

Ο «διπλανός» είναι εκείνος με τον οποίο μοιράζεται το ίδιο θρανίο, ον ίδιο χώρο .Ο χώρος αυτός οριοθετείται «φυσικά» αλλά και «πρακτικά». Το μισό το κατέχει ο ένας μαθητής και το άλλο μισό ο άλλος. Μοιράζομαι έναν χώρο, αυτομάτως σημαίνει ότι γνωρίζω τα όριά μου, δεν κάνω κατάχρηση του χώρου του άλλου, σέβομαι τα αντικείμενά του και προστατεύω τα δικά μου και όταν κριθεί απαραίτητο τα μοιράζομαι με το άλλο παιδί.

Τι γίνεται όμως, όταν δεν μπορούν να οριοθετήσουν το χώρο τους;

Δεν είναι λίγες οι φορές που τα παιδιά παραβιάζουν τον χώρο των διπλανών τους, κοιτάνε τα γραπτά τους, αντιγράφουν από εκείνους ή και τους ενοχλούν φλυαρώνοντας και αποσπώντας την προσοχή τους συχνά σε βαθμό που να μην μπορούν να αντέξουν την μοιραία συγκατοίκηση..

Όταν, δε, υπάρχει μεγάλος αριθμός παιδιών σε ένα τμήμα με ανάλογη συμπεριφορά, τότε και η δυσκολία συνδυασμού επιτυχημένης «συγκατοίκησης» αυξάνεται αλλά και οι πιθανότητες για επιτυχημένο συνδυασμό ελαχιστοποιούνται.

Συμβαίνει συχνά, παιδιά να ασκούν **ψυχολογική πίεση** στον διπλανό τους, είτε δείχνοντας ανταγωνιστική διάθεση, είτε προσβάλλοντάς το με διάφορους τρόπους, δημιουργώντας του ψυχολογικό τραύμα και αρνητισμό προς το σχολικό περιβάλλον. Αποτέλεσμα αυτών οι γονείς είτε να ακούν από τα παιδιά τους ότι δεν θέλουν να πάνε στο σχολείο είτε να αντιλαμβάνονται αλλαγή στην ψυχική τους διάθεση.

Στην κλασική (παραδοσιακή) διάταξη των θρανίων υπάρχει ένας διπλανός, αλλά στο σχήμα Π ή και στις ομάδες ανά 6 παιδιά, υπάρχουν περισσότεροι από ένας συγκατοίκοι, οπότε και οι συνδυασμοί είναι ακόμη επισφαλέστεροι. Δεν είναι λίγες οι φορές που οι εκπαιδευτικοί γίνονται αποδέκτες παραπόνων από γονείς και μαθητές με στόχο την αποφυγή του « διπλανού» με την απομάκρυνσή του και δεν είναι λίγες και οι φορές όπου σε «δύσκολα» τμήματα, **οι αλλαγές των συνδυασμών είναι επιβεβλημένες.**

Πέρα από την αναπόφευκτη και συχνά επιβεβλημένη «**δημιουργική φασαρία**», η διδακτική ώρα είναι **πολύτιμη** για να χάνεται στις παραινήσεις και στις προτροπές σε όλη τη διάρκεια της σχολικής χρονιάς.

Θεωρητικά, τα ζητήματα τάξης και ησυχίας πρέπει να λύνονται από την Α' τάξη, όμως ας μην αγνοούμε ότι ο συνδυασμός των μαθητών σε μια σχολική αίθουσα είναι και θέμα συγκυρίας: ο αριθμός των μαθητών, η αναλογία κοριτσιών-αγοριών, ο αριθμός των μαθητών με μαθησιακές δυσκολίες, με διάσπαση προσοχής, με διαταραγμένο οικογενειακό περιβάλλον, με ελλειμματική προσοχή, με επιθετικότητα είναι σημαντικοί παράγοντες που καθορίζουν μια επιτυχημένη ή όχι διδακτική διαδικασία και κατ' επέκτασιν τη δημιουργία καλού κλίματος στην τάξη.

Ωστόσο, κάθε εκπαιδευτικός οφείλει να προσπαθεί ώστε «**να ενταχθούν**» όλα τα παιδιά στο περιβάλλον της αίθουσας και να δημιουργήσει ένα τέτοιο κλίμα, ώστε να μην υπάρχουν κλίκες, προτιμήσεις ή και περιθωριοποιήσεις μαθητών...

Πρωταρχικό ρόλο σε όλα τα παραπάνω κατέχει και η **στάση των γονέων** : όταν ένα παιδί είναι κοινωνικά έτοιμο να αντιμετωπίσει το σχολικό περιβάλλον, όταν δεν δημιουργείται από το σπίτι κλίμα ανταγωνισμού ή και υπεροψίας αλλά και όταν υπάρχει κλίμα ηρεμίας και συμπαράστασης στα παιδιά, όταν έρχονται εξοπλισμένα από το οικογενειακό περιβάλλον με αυτοπεποίθηση, αλλά όχι θράσος ούτε αίσθημα κατωτερότητας, όταν είναι υπεύθυνα, ώριμα και οριοθετημένα, η επίτευξη του καλού κλίματος είναι βέβαιη.

Ας μην ξεχνάμε ότι ο ρόλος του σχολείου είναι πρωτίστως **να κοινωνικοποιεί** τον μαθητή, ώστε να μάθει να συναναστρέφεται διαφορετικές προσωπικότητες και να είναι ανεκτικός απέναντι στους διαφορετικούς από εκείνον.

Όσο για το χώρο της σχολικής τάξης: τα παιδιά πάντα βρίσκουν τον τρόπο να συνυπάρχουν ειρηνικά και δημιουργικά με την διακριτική επίβλεψη των δασκάλων τους, αρκεί να πρυτανεύει η **Ψυχραιμία, η Λογική, η Δικαιοσύνη, η Ισότητα, αμφίδρομα.**

Το σχολείο είναι η μικρογραφία της κοινωνίας στην οποία θα κληθεί στο μέλλον να ζήσει ως ανεξάρτητος και δημιουργικός πολίτης.

Της ΧΑΡΙΤΙΝΗΣ ΜΑΛΙΣΣΟΒΑ

ΠΗΓΗ: http://haritinicom.blogspot.gr/2015/11/blog-post_8.html